

Evandjelje po Marku

¹ Početak Evandjelja Isusa Krista Sina Božjega.

² Pisano je u Izaiji proroku: Evo šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da ti pripravi put.

³ Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!

⁴ Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao krst obraćenja na otpuštenje grijeha.

⁵ Grnula k njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemti: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehe.

⁶ Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s kožnatim pojasom oko bokova; hranio se skakavcima i divljim medom.

⁷ I propovijedao je: "Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući.

⁸ Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim."

⁹ Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana.

¹⁰ I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj,

¹¹ a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!

¹² I odmah ga Duh nagna u pustinju.

¹³ I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu.

¹⁴ A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje:

¹⁵ "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!"

¹⁶ I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari.

¹⁷ I reče im Isus: "Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!"

¹⁸ Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.

¹⁹ Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su krpali mreže.

²⁰ Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim.

²¹ I stignu u Kafarnaum. Odmah u subotu uđe on u sinagogu i poče naučavati.

²² Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

²³ A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika:

²⁴ "Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!"

²⁵ Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!"

²⁶ Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega.

²⁷ Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim

nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.”

²⁸ I pročulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj.

²⁹ I odmah pošto iziđoše iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu.

³⁰ A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju.

³¹ On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

³² Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute.

³³ I sav je grad nagrnuo k vratima.

³⁴ I on ozdravi bolesnike - a bijahu mnogi i razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali.

³⁵ Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše.

³⁶ Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi.

³⁷ Kad ga nađoše, rekoše mu: “Svi te traže.”

³⁸ Kaže im: “Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao.”

³⁹ I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio.

⁴⁰ I dođe k njemu neki gubavac, klekne i zamoli: “Ako hoćeš, možeš me očistiti!”

⁴¹ Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: “Hoću, budi čist!”

⁴² I odmah nesta s njega gube i očisti se.

⁴³ Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi

⁴⁴ riječima: “Pazi, nikomu ništa ne kazuj,

nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.”

⁴⁵ Ali čim iziđe, stane on uvelike pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud.

2

¹ I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo se da je u kući.

² I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni pred vratima. On im navješćivaše Riječ.

³ I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica.

⁴ Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti ležao.

⁵ Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: “Sinko! Otpuštaju ti se grijesi.”

⁶ Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počеше mudrovati u sebi:

⁷ “Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehe otpuštati doli Bog jedini?”

⁸ Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju u sebi, pa će im: “Što to mudrujete u sebi?”

⁹ Ta što je lakše? Reći uzetomu: ‘Otpuštaju ti se grijesi’ ili reći: ‘Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?’

¹⁰ Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehe!” I reče uzetomu:

11 “Tebi zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!”

12 I on usta, uze odmah postelju i iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: “Takvo što nikad još ne vidjesmo!”

13 Isus ponovno iziđe k moru. Sve je ono mnoštvo grnulo k njemu i on ih poučavaše.

14 Prolazeći ugleda Levija Alfejeva gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: “Pođi za mnom!” On usta i pođe za njim.

15 Kada zatim Isus bijaše za stolom u njegovoj kući, nađoše se za stolom s njime i njegovim učenicima i mnogi carinici i grešnici. Bilo ih je uistinu mnogo. A slijedili su ga

16 i pismoznanci farizejske sljedbe pa vidjevši da jede s grešnicima i carinicima rekoše njegovim učenicima: “Zašto jede s carinicima i grešnicima?”

17 Čuvši to, Isus im reče: “Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.”

18 Ivanovi su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu: “Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?”

19 Nato im Isus reče: “Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima? Dokle god imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti.

20 Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti u onaj dan!”

21 “Nitko ne prišiva krpe od sirova sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa starog odijela pa nastane još veća rupa.”

22 “I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine.

Inače će vino poderati mješine pa propade i vino i mješine. Nego - novo vino u nove mješine!”

²³ Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Njegovi učenici počеше putem trgati klasje. A farizeji mu rekoše:

²⁴ “Gle! Zašto čine što subotom nije dopušteno?”

²⁵ Isus im odgovori: “Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje te se nađe u potrebi on i njegovi pratioci?”

²⁶ Kako za velikog svećenika Ebjatara uđe u Dom Božji i pojede prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko osim svećenika; a on dade i svojim pratiocima?”

²⁷ I govoraše im: “Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.

²⁸ Tako, Sin Čovječji gospodar je subote!”

3

¹ Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek usahle ruke.

² A oni vrebahu hoće li ga Isus u subotu izliječiti, da ga optuže.

³ On kaže čovjeku usahle ruke: “Stani na sredinu!”

⁴ A njima će: “Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo, život spasiti ili pogubiti?” No oni su šutjeli.

⁵ A on, ražalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu pogledom pa reče tom čovjeku: “Ispruži ruku!” On ispruži - i ruka mu zdrava!

⁶ Farizeji iziđu i dadnu se odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako da ga pogube.

⁷ Isus se s učenicima povuče k moru. Za njim je išao silan svijet iz Galileje. I iz Judeje,

⁸ iz Jeruzalema, iz Idumeje, iz Transjordanije i iz okolice Tira i Sidona - silno je mnoštvo čulo što čini i nagrnilo k njemu.

⁹ Stoga reče učenicima neka mu se zbog mnoštva pripravi lađica da ga ne bi zgnjeli.

¹⁰ Jer mnoge je ozdravio pa su se svi koji bijahu pogođeni kakvim zlom bacali na nj da bi ga se dotakli.

¹¹ A nečisti duhovi, čim bi ga spazili, padali bi preda nj i vikali: "Ti si Sin Božji!"

¹² A on im se oštro prijetio da ga ne prokazuju.

¹³ Uzide na goru i pozove koje sam htjede. I dođoše k njemu.

¹⁴ I ustanovi dvanaesticu da budu s njime i da ih šalje propovijedati

¹⁵ s vlašću da izgone đavle.

¹⁶ Ustanovi dakle dvanaesticu: Šimuna, kojemu nadjenu ime Petar,

¹⁷ i Jakova Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, kojima nadjenu ime Boanerges, to jest Sinovi groma,

¹⁸ i Andriju i Filipa i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadeja i Šimuna Kananajca

¹⁹ i Judu Iškariotskoga, koji ga izda.

²⁰ I dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti.

²¹ Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan sebe je!"

²² I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema govoraahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle."

²³ A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti?"

²⁴ Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati.

²⁵ Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati.

²⁶ Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj.

²⁷ Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!"

²⁸ Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule.

²⁹ No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga."

³⁰ Jer govoraahu: "Duha nečistoga ima."

³¹ I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu.

³² Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: "Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!"

³³ On im odgovori: "Tko je majka moja i braća moja?"

³⁴ I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće moje!"

³⁵ Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i

sestra i majka.”

4

¹ I poče opet poučavati uz more. I zgrnu se k njemu silan svijet te on uđe u lađu i sjede na moru, a sve ono mnoštvo bijaše uz more, na kopnu.

² Poučavao ih je u prispodobama mnogočemu. Govorio im u pouci:

³ “Poslušajte! Gle, iziđe sijač sijati.

⁴ I dok je sijao, poneko zrno pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga.

⁵ Neko opet pade na kamenito tlo gdje nemaše dosta zemlje. Odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje.

⁶ Ali kad ogranu sunce, izgorje; i jer nemaše korijenja, osuši se.

⁷ Neko opet pade u trnje i trnje uzraste i uguši ga te ploda ne donese.

⁸ Neko napokon pade u dobru zemlju i dade plod, razraste se i razmnoži, te donese: jedno tridesetostruko, jedno šezdesetostruko, jedno stostruko.”

⁹ I doda: “Tko ima uši da čuje, neka čuje!”

¹⁰ Kad bijaše nasamo, oni oko njega zajedno s dvanaesticom pitahu ga o prispodobama.

¹¹ I govoraše im: “Vama je dano otajstvo kraljevstva Božjega, a onima vani sve biva u prispodobama:

¹² da gledaju, gledaju - i ne vide, slušaju, slušaju - i ne razumiju, da se ne obrate pa da im se otpusti.”

13 I kaže im: “Zar ne znate tu prispodobu? Kako ćete onda razumjeti prispodobe uopće?”

14 Sijač sije Riječ.

15 Oni uz put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima, netom čuju, odmah dolazi Sotona i odnosi Riječ u njih posijanu.

16 Zasijani na tlo kamenito jesu oni koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime,

17 ali nemaju u sebi korijena, nego su nestalni: kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablazne.

18 A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni koji poslušaju Riječ,

19 ali nadošle brige vremenite, zavodljivost bogatstva i ostale požude uguše Riječ te ona ostane bez ploda.

20 A zasijani na dobru zemlju jesu oni koji čuju i prime Riječ te urode: tridesetostruko, šezdesetostruko, stostruko.

21 I govoraše im: “Unosi li se svjetiljka da se pod posudu stavi ili pod postelju? Zar ne da se stavi na svijećnjak?”

22 Ta ništa nije zastrto, osim zato da se očituje; i ništa skriveno, osim zato da dođe na vidjelo!

23 Ima li tko uši da čuje, neka čuje.”

24 I govoraše im: “Pazite što slušate. Mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. I nadodat će vam se.

25 Doista, onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.”

26 I govoraše im: “Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju.

27 Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija

i raste - sam ne zna kako;

²⁸ zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu.

²⁹ A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.”

³⁰ I govoraše: “Kako da prisposodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposodobi iznesemo?”

³¹ Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji,

³² jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.”

³³ Mnogim takvim prisposodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati.

³⁴ Bez prisposodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

³⁵ Uvečer istoga dana kaže im: “Prijeđimo prijeko!”

³⁶ Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe.

³⁷ Najednom nasto žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili.

³⁸ A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: “Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?”

³⁹ On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: “Utihni! Umukni!” I smiri se vjetar i nasto velika utiha.

⁴⁰ Tada im reče: “Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?”

⁴¹ Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu:

“Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?”

5

¹ Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski.

² Čim iziđe iz lađe, odmah mu iz grobnica pohiti u susret neki čovjek s nečistim duhom.

³ Obitavalište je imao u grobnicama. I nitko ga više nije mogao svezati ni lancima

⁴ jer je već često bio i okovima i lancima svezan, ali je raskinuo okove i iskidao lance i nitko ga nije mogao ukrotiti.

⁵ Po cijele bi noći i dane u grobnicama i po brdima vikao i bio se kamenjem.

⁶ Kad izdaleka opazi Isusa, dotrči i pokloni mu se,

⁷ a onda u sav glas povika: “Što ti imaš sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!”

⁸ Jer Isus mu bijaše rekao: “Iziđi, duše nečisti, iz ovoga čovjeka!”

⁹ Isus ga nato upita: “Kako ti je ime?” Kaže mu: “Legija mi je ime! Ima nas mnogo!”

¹⁰ I uporno zaklinjaše Isusa da ih ne istjera iz onoga kraja.

¹¹ A ondje je pod brdom paslo veliko krdo svinja.

¹² Zaklinjahu ga dakle: “Pošalji nas u ove svinje da u njih uđemo!”

¹³ I on im dopusti. Tada iziđoše nečisti duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije tisuće jurnu niz obronak u more i podavi se u moru.

14 Svinjari pobjegoše i razglesiše gradom i selima. A ljudi pođoše vidjeti što se dogodilo.

15 Dođu Isusu. Ugledaju opsjednutoga: sjedio je obučen i zdrave pameti - on koji ih je imao legiju. I prestraše se.

16 A očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim i ono o svinjama.

17 Tada ga stanu moliti da ode iz njihova kraja.

18 Kad je ulazio u lađu, onaj što bijaše opsjednut molio ga da bude uza nj.

19 No on mu ne dopusti, nego mu reče: "Pođi kući k svojim pa im javi što ti je učinio Gospodin, kako ti se smilovao."

20 On ode i poče razglašavati po Dekapolu što mu učini Isus. I svi su se divili.

21 Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet.

22 Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge

23 pa ga usrdno moljaše: "Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!"

24 I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

25 A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja,

26 mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore.

27 Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine.

28 Mislila je: "Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena."

29 I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla.

30 Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: "Tko se to dotaknu mojih haljina?"

31 A učenici mu rekoše: "Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: "Tko me se to dotaknu?""

32 A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini.

33 Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini.

34 On joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!"

35 Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom. "Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?"

36 Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: "Ne boj se! Samo vjeruj!"

37 I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva.

38 I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas.

39 Uđe i kaže im: "Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava."

40 A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete.

41 Primi dijete za ruku govoreći: "Talita, kum!"

što znači: “Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!”

⁴² I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku.

⁴³ On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

6

¹ I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici.

² I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: “Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama?”

³ Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre ovdje među nama?” I sablažnjavahu se o njega.

⁴ A Isus im govoraše: “Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.”

⁵ I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih.

⁶ I čudio se njihovoj nevjeri. Obilazio je selima uokolo i naučavao.

⁷ Dozva dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima.

⁸ I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu,

⁹ nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina.

¹⁰ I govoraše im: “Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande.

¹¹ Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo.”

¹² Otišavši, propovijedali su obraćenje,

¹³ izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali.

¹⁴ Dočuo to i kralj Herod jer se razglasilo Isusovo ime te se govorilo: “Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu.”

¹⁵ A drugi govoraše: “Ilija je!” Treći opet: “Prorok, kao jedan od proroka.”

¹⁶ Herod pak na to govoraše: “Uskrsnu Ivan kojemu ja odrubih glavu.”

¹⁷ Herod doista bijaše dao uhititi Ivana i svezati ga u tamnici zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa, kojom se bio oženio.

¹⁸ Budući da je Ivan govorio Herodu: “Ne smiješ imati žene brata svojega!”,

¹⁹ Herodijada ga mrzila i htjela ga ubiti, ali nije mogla

²⁰ jer se Herod bojao Ivana; znao je da je on čovjek pravedan i svet pa ga je štutio. I kad god bi ga slušao, uvelike bi se zbunio, a rado ga je slušao.

²¹ I dođe zgodan dan kad Herod o svom rođendanu priredi gozbu svojim velikašima, časnicima i prvacima galilejskim.

²² Uđe kći Herodijadina i zaplesa. Svidje se Herodu i sustolnicima. Kralj reče djevojci: “Zaišti od mene što god hoćeš i dat ću ti!”

²³ I zakle joj se: “Što god zaišteš od mene, dat ću ti, pa bilo to i pol mojega kraljevstva.”

²⁴ Ona iziđe pa će svojoj materi: “Što da zaištem?” A ona će: “Glavu Ivana Krstitelja!”

²⁵ I odmah žurno uđe kralju te zaište: “Hoću da mi odmah dadeš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!”

²⁶ Ožalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika na htjede je odbiti.

²⁷ Kralj odmah posla krvnika i naredi da donese glavu Ivanovu. On ode, odrubi mu glavu u tamnici,

²⁸ donese je na pladnju i dade je djevojci, a djevojka materi.

²⁹ Kad za to dočuše Ivanovi učenici, dođu, uzmu njegovo tijelo i polože ga u grob.

³⁰ Uto se apostoli skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali.

³¹ I reče im: “Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.” Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti.

³² Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu.

³³ No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčāše onamo i pretekoše ih.

³⁴ Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu.

³⁵ A u kasni već sat pristupe mu učenici pa mu reknu: “Pust je ovo kraj i već je kasno.

³⁶ Otpusti ih da odu po okolnim zaseocima i selima i kupe sebi što za jelo.”

37 No on im odgovori: "Podajte im vi jesti." Kažu mu: "Da pođemo i kupimo za dvjesta denara kruha pa da im damo jesti?"

38 A on će im: "Koliko kruhova imate? Idite i vidite!" Pošto izvidješe, kažu: "Pet, i dvije ribe."

39 I zapovjedi im da sve, u skupinama, posjedaju po zelenoj travi.

40 I pružiše se po sto i po pedeset na svaku lijehu.

41 On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi kruhove i davaše učenicima da posluže ljude. Tako i dvije ribe razdijeli svima.

42 I jeli su svi i nasitili se.

43 I od ulomaka nakupiše dvanaest punih košara, a i od riba.

44 A jelo je pet tisuća muškaraca.

45 On odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo.

46 I pošto se rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli.

47 Uvečer pak lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju.

48 Vidjevši kako se muče veslajući, jer im bijaše protivan vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k njima hodeći po moru. I htjede ih mimoići.

49 A oni, vidjevši kako hodi po moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše.

50 Jer svi su ga vidjeli i prestrašili se. A on im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!"

⁵¹ I uziđe k njima u lađu, a vjetar utihnu. I veoma se, prekomjerno, snebivahu;

⁵² još ne shvatiše ono o kruhovima, nego im srce bijaše stvrđnuto.

⁵³ Pošto doploviše na kraj, dođu u Genezaret i pristanu.

⁵⁴ Kad iziđu iz lađe, ljudi ga odmah prepoznaju

⁵⁵ pa oblete sav onaj kraj. I počnu donositi na nosilima bolesnike onamo gdje bi čuli da se on nalazi.

⁵⁶ I kamo bi god ulazio - u sela, u gradove, u zaseoke - po trgovima bi stavljali bolesnike i molili ga da se dotaknu makar skuta njegove haljine. I koji bi ga se god dotakli, ozdravljali bi.

7

¹ Skupe se oko njega farizeji i neki od pismoznana koji dođoše iz Jeruzalema.

² I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku.

³ A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje starih.

⁴ Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca.

⁵ Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: "Zašto tvoji učenici ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?"

⁶ A on im reče: "Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene.

⁷ Uzalud me štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske.

⁸ Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.”

⁹ Još im govoraše: “Lijepo! Dokidate Božju zapovijed da biste sačuvali svoju predaju.

¹⁰ Mojsije doista reče: Poštuj oca svoga i majku svoju. I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni.

¹¹ A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude 'korban', to jest sveti dar',

¹² takvome više ne dopuštate ništa učiniti za oca ili majku.

¹³ Tako dokidate riječ Božju svojom predajom, koju sami sebi predadoste. I još štošta tomu slično činite.”

¹⁴ Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: “Poslušajte me svi i razumijte!

¹⁵ Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje.

¹⁶ Tko ima uši da čuje, neka čuje!”

¹⁷ I kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše ga učenici za prispodobu.

¹⁸ I reče im: “Tako? Ni vi ne razumijete? Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti što u nj ulazi

¹⁹ jer mu ne ulazi u srce, nego u utrobu te izlazi u zahod?” Tako on očisti sva jela.

²⁰ Još dometnu: “Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka.

²¹ Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva,

²² preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara,

razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje.

²³ Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.”

²⁴ Odande otiđe u kraj tirski. I uđe u neku kuću. Htio je da nitko ne sazna, ali se nije mogao sakriti,

²⁵ nego odmah doču žena koje kćerka imaše duha nečistoga. Ona dođe i pade mu pred noge.

²⁶ A žena bijaše Grkinja, Sirofeničanka rodom. I moljaše ga da joj iz kćeri istjera zloduha.

²⁷ A on joj govoraše: “Pusti da se prije nasite djeca! Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.”

²⁸ A ona će mu: “Da, Gospodine! Ali i psići ispod stola jedu od mrvica dječjih.”

²⁹ Reče joj: “Zbog te riječi idi, izišao je iz tvoje kćeri zloduh.”

³⁰ I ode kući te nađe dijete gdje leži na postelji, a zloduh je bio izišao.

³¹ Zatim se ponovno vrati iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske.

³² Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku.

³³ On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika.

³⁴ Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: “Effata!” - to će reći: “Otvori se!”

³⁵ I odmah mu se otvoriše uši i razdriješi spona jezika te stade govoriti razgovijetno.

³⁶ A Isus im zabrani da nikome ne kazuju.

No što im je on više branio, oni su to više razglašavali

³⁷ i preko svake mjere zadivljeni govorili: “Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!”

8

¹ Onih se dana opet skupio silan svijet. Budući da nisu imali što jesti, dozva Isus učenike pa im reče:

² “Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me i nemaju što jesti.

³ Ako ih otpravim gladne njihovim kućama, klonut će putom. A neki su od njih došli iz daleka.”

⁴ Učenici mu odgovore: “Otkuda bi ih tko ovdje u pustinji mogao nahraniti kruhom?”

⁵ On ih zapita: “Koliko kruhova imate?” Oni odgovore: “Sedam.”

⁶ Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i davaše svojim učenicima da posluže. I poslužiše mnoštvu.

⁷ A imali su i malo ribica. Blagoslovi i njih te reče da i to posluže.

⁸ I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka odniješe sedam košara.

⁹ Bilo ih je oko četiri tisuće. Tada ih otpusti,

¹⁰ a sam sa svojim učenicima odmah uđe u lađu i ode u kraj dalmanutski.

¹¹ Tada istupiše farizeji i počеше raspravljati s njime. Iskušavajući ga, zatraže od njega znak s neba.

12 On uzdahnu iz sve duše i reče: “Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, ovome se naraštaju neće dati znak.”

13 Tada ih ostavi, ponovno uđe u lađu pa otiđe prijeko.

14 A zaboraviše ponijeti kruha; imali su samo jedan kruh sa sobom na lađi.

15 Nato ih Isus opomenu: “Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i kvasca Herodova!”

16 Oni, zamišljeni, među sobom govorahu: “Kruha nemamo.”

17 Zamijetio to Isus pa im reče: “Zašto ste zamišljeni što kruha nemate? Zar još ne shvaćate i ne razumijete? Zar vam je srce stvrđnuto?”

18 Oči imate, a ne vidite; uši imate, a ne čujete? Zar se ne sjećate?”

19 Kad sam ono razlomio pet kruhova na pet tisuća, koliko punih košara ulomaka odnijeste?” Kažu mu: “Dvanaest.”

20 “A kada razlomih sedam na četiri tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?” Odgovore: “Sedam.”

21 A on će njima: “I još ne razumijete?”

22 Dođu u Betsaidu, dovedu mu slijepca pa ga zamole da ga se dotakne.

23 On uhvati slijepca za ruku, izvede ga iz sela, pljunu mu u oči, stavi na nj ruke i zapita ga: “Vidiš li što?”

24 Slijepac upilji pogled i reče: “Opažam ljude; vidim nešto kao drveće ... hodaju.”

25 Tada mu Isus opet stavi ruke na oči i slijepac progleda i ozdravi te je mogao sve jasno na daleko vidjeti.

²⁶ Tada ga posla kući i reče mu: “Ne ulazi u selo.”

²⁷ I krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: “Što govore ljudi, tko sam ja?”

²⁸ Oni mu rekoše: “Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.”

²⁹ On njih upita: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?” Petar prihvati i reče: “Ti si Pomazanik - Krist!”

³⁰ I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.

³¹ I poče ih poučavati kako Sin Čovječi treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane.

³² Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati.

³³ A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: “Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!”

³⁴ Tada dozva narod i učenike pa im reče: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.

³⁵ Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga.

³⁶ Ta što koristi čovjeku steći sav svijet, a životu svojem ugoditi?

³⁷ Ta što da čovjek dadne u zamjenu za život svoj?

³⁸ Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešničkom naraštaju -

njega će se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi Oca svoga zajedno sa svetim anđelima.”

9

¹ Još im govoraše: “Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide da je kraljevstvo Božje došlo u sili.”

² Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima.

³ I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma - nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti.

⁴ I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom.

⁵ A Petar prihvati i reče Isusu: “Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.”

⁶ Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni.

⁷ I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!”

⁸ I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama.

⁹ Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane.

¹⁰ Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo “od mrtvih ustati”

¹¹ pa ga upitaju: “Zašto pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?”

12 A on im reče: "Ilija će, doduše, prije doći i sve obnoviti. Pa kako ipak piše o Sinu Čovječjem da će mnogo pretrpjeti i biti prezren?"

13 Ali, velim vam: Ilija je već došao i oni učiniše s njim što im se prohtjelo, kao što piše o njemu."

14 Kada dođoše k učenicima, ugledaše oko njih silan svijet i pismoznance kako raspravljaju s njima.

15 Čim ga sve ono mnoštvo ugleda, iznenađeno brže pohrli pozdraviti ga.

16 A on ih upita: "Što to raspravljaste s njima?"

17 Odvрати netko iz mnoštva: "Učitelju, dovedoh k tebi svoga sina koji ima nijemoga duha.

18 Gdje ga god zgrabi, obara ga, a on pjeni, škripi zubima i koči se. Rekoh tvojim učenicima da ga izagnaju, ali ne mogoše."

19 On im odvрати: "O rode nevjerni! Dokle mi je biti s vama? Dokle li vas podnositi? Dovedite ga k meni!"

20 I dovedoše ga k njemu. Čim zloduh ugleda Isusa, potrese dječakom i on se, oboren na zemlju, stane valjati i pjeniti.

21 Isus upita njegova oca: "Koliko je vremena kako mu se to događa?" On reče: "Od djetinjstva!"

22 A često ga znade baciti i u vatru i u vodu da ga upropasti. Nego, ako što možeš, pomози nam, imaj samilosti s nama!"

23 Nato mu Isus reče: "Što? Ako možeš? Sve je moguće onomu koji vjeruje!"

24 Dječakov otac brže povika: "Vjerujem! Pomози mojoj nevjeri!"

²⁵ Vidjevši da svijet odasvud grne, Isus zaprijeti nečistomu duhu: "Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i da nisi više u nj ušao!"

²⁶ Zloduh nato zaviče, žestoko strese dječaka te iziđe, a on osta kao mrtav te su mnogi govorili da je umro.

²⁷ No Isus ga dohvati za ruku, podiže ga i on ustade.

²⁸ Kad Isus uđe u kuću, upitaše ga učenici nasamo: "Kako to da ga mi ne mogosmo izagnati?"

²⁹ Odgovori im: "Ovaj se rod ničim drugim ne može izagnati osim molitvom i postom."

³⁰ Otišavši odande, prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna.

³¹ Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: "Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati."

³² No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati.

³³ I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: "Što ste putem raspravljali?"

³⁴ A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći.

³⁵ On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!"

³⁶ I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrli ga i reče im:

³⁷ "Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla."

38 Reče mu Ivan: "Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama."

39 A Isus reče: "Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi.

40 Tko nije protiv nas, za nas je."

41 "Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća."

42 "Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinским kamenom o vratu bude bačen u more."

43 "Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi.

44 #

45 I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge biti bačen u pakao.

46 #

47 I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao,

48 gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi.

49 Uistinu, ognjem će svaki od njih biti poslan. jen.

50 Dobra je sol. Ali ako sol postane neslana, čime ćete nju začiniti? Imajte sol u sebi, a mir među sobom!"

10

¹ Krenuvši odande, dođe u judejski kraj i na onu stranu Jordana. I opet mnoštvo nagrnu k njemu, a on ih po svojem običaju ponovno poučavaše.

² A pristupe farizeji pa, da ga iskušaju, upitaše: “Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?”

³ On im odgovori: “Što vam zapovjedi Mojsije?”

⁴ Oni rekoše: “Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i - otpustiti.”

⁵ A Isus će im: “Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed.

⁶ Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih.

⁷ Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu;

⁸ i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo.

⁹ Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!”

¹⁰ U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali.

¹¹ I reče im: “Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub.

¹² I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub.”

¹³ Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili.

¹⁴ Opazivši to, Isus se ozlovolji i reče im: “Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje!

15 Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.”

16 Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke.

17 I dok je izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: “Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?”

18 Isus mu reče: “Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini!

19 Zapovijedi znadeš: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukrađi! Ne svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca svoga i majku!”

20 On mu odgovori: “Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti.”

21 Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: “Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.”

22 On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imашe velik imetak.

23 Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: “Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!”

24 Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: “Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje!

25 Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.”

26 Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: “Pa tko se onda može spasiti?”

27 Isus upre u njih pogled i reče: “Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!”

28 Petar mu poče govoriti: “Evo, mi sve

ostavismo i pođosmo za tobom.”

²⁹ Reče Isus: “Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja,

³⁰ a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stotruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja - i u budućem vijeku život vječni.

³¹ A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi.”

³² Putovali su tako uzlazeći u Jeruzalem. Isus je išao pred njima te bijahu zaprepašteni, a oni koji su išli za njima, prestrašeni. Tada Isus opet uze dvanaestoricu i poče im kazivati što će ga zadesiti:

³³ “Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt, predati poganima,

³⁴ izrugati i popljuvati. Izbičevat će ga, ubit će ga, ali on će nakon tri dana ustati.”

³⁵ I pristupe mu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: “Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo.”

³⁶ A on će im: “Što hoćete da vam učinim?”

³⁷ Oni mu rekoše: “Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva.”

³⁸ A Isus im reče: “Ne znate što istete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?”

³⁹ Oni mu rekoše: “Možemo.” A Isus će im: “Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni,

40 ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno.”

41 Kad su to čula ostala deseterica, počеше se gnjeviti na Jakova i Ivana.

42 Zato ih Isus dozva i reče im: “Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću.

43 Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj!

44 I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga.

45 Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.”

46 Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev.

47 Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: “Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!”

48 Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače vikaše: “Sine Davidov, smiluj mi se!”

49 Isus se zaustavi i reče: “Pozovite ga!” I pozovu slijepca sokoleći ga: “Ustani! Zove te!”

50 On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu.

51 Isus ga upita: “Što hoćeš da ti učinim?” Slijepac mu reče: “Učitelju moj, da progledam.”

52 Isus će mu: “Idi, vjera te tvoja spasila!” I on odmah progleda i uputi se za njim.

11

¹ Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, pošalje dva učenika

² i kaže im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite.

³ Ako vam tko reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak ovamo pustiti."

⁴ Otiđoše i nađoše magare privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga.

⁵ A neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što drijete magare?"

⁶ Oni im odvratale kako im reče Isus. I pustiše ih.

⁷ I dovedu magare Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj.

⁸ Mnogi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima.

⁹ I oni pred njim i oni za njim klicahu: "Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!

¹⁰ Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koji dolazi! Hosana u visinama!"

¹¹ I uđe u Jeruzalem, u Hram. I sve uokolo razgleda, pa kako već bijaše kasno, pođe s dvanaestoricom u Betaniju.

¹² Sutradan su izlazili iz Betanije, a on ogladnje.

¹³ Ugleda izdaleka lisnatu smokvu i priđe ne bi li na njoj što našao. Ali došavši bliže, ne nađe ništa osim lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama.

14 Tada reče smokvi: “Nitko nikada više ne jeo s tebe!” Čuli su to njegovi učenici.

15 Stignu tako u Jeruzalem. On uđe u Hram i stane izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe.

16 I ne dopusti da itko išta pronese kroz Hram.

17 Učio ih je i govorio: “Nije li pisano: Dom će se moj zvati Dom molitve za sve narode? A vi od njega načinili pećinu razbojničku!”

18 Kada su za to dočuli glavari svećenički i pismoznanci, tražili su kako da ga pogube. Uistinu, bojahu ga se jer je sav narod bio očaran njegovim naukom.

19 A kad se uvečerilo, izlazili su iz grada.

20 Kad su ujutro prolazili mimo one smokve, opaze da je usahla do korijena.

21 Petar se prisjeti pa će Isusu: “Učitelju, pogledaj! Smokva koju si prokleo usahnu.”

22 Isus im odvrati: “Imajte vjeru Božju.

23 Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi to što kaže - doista, bit će mu!

24 Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam!

25 No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke.”

26 #

27 I dođu opet u Jeruzalem. Dok je obilazio Hramom, dođu k njemu glavari svećenički, pis-

moznanci i starješine.

²⁸ I govorahu mu: “Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti dade tu vlast da to činiš?”

²⁹ A Isus im reče: “Jedno ću vas upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom vlašću ovo činim.

³⁰ Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!”

³¹ A oni umovahu među sobom: “Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu dakle ne povjеровaste?’

³² Nego, da reknemo 'od ljudi!’” - Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana smatrahu doista prorokom.

³³ I odgovore Isusu: “Ne znamo.” A Isus će im: “Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.”

12

¹ I uze im zboriti u prispodobama: Čovjek vinograd posadi, ogradom ogradi, iskopa tijesak i kulu podiže pa ga iznajmi vinogradarima i otputova.

² I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da od njih uzme dio uroda vinogradarskoga.

³ A oni ga pograbiše, istukoše i otposlaše praznih ruku.

⁴ I opet posla k njima drugog slugu: i njemu razbiše glavu i izružiše ga.

⁵ Trećega također posla: njega ubiše. Tako i mnoge druge: jedne istukoše, druge pobiše.”

⁶ “Još jednoga imaše, sina ljubljenoga. Njega naposljetku posla k njima misleći: 'Poštovat će sina moga.’

⁷ Ali ti vinogradari među sobom rekoše: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.'

⁸ I pograbe ga, ubiju i izbace iz vinograda."

⁹ "Što li će učiniti gospodar vinograda? Doći će i pobiti te vinogradare i dati vinograd drugima.

¹⁰ Niste li čitali ovo Pismo: Kamen što ga odbaciše graditelji, postade kamen zaglavni.

¹¹ Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim!"

¹² I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva. Razumješe da je protiv njih izrekao prisposobu pa ga ostave i odu.

¹³ I pošalju k njemu neke od farizeja i herodovaca da ga uhvate u riječi.

¹⁴ Oni dođu i kažu mu: "Učitelju, znamo da si istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjemu. Je li dopušteno dati porez caru ili nije? Da damo ili da ne damo?"

¹⁵ A on im reče prozirući njihovo licemjerje: "Što me iskušavate? Donesite mi denar da vidim!"

¹⁶ Oni doniješe. I reče im: "Čija je ovo slika i natpis?" A oni će mu: "Carev."

¹⁷ A Isus im reče: "Caru podajte carevo, a Bogu Božje!" I divili su mu se.

¹⁸ Dođu k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaju ga:

¹⁹ "Učitelju, Mojsije nam napisa: Umre li čiji brat i ostavi ženu, a ne ostavi djeteta, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu.

²⁰ Sedmero braće bijaše. Prvi uze ženu i

umrije ne ostavivši poroda.

²¹ I drugi je uze te umrije ne ostavivši poroda. I treći jednako tako.

²² I sedmorica ne ostaviše poroda. Najposlije i žena umrije.

²³ Komu će biti žena o uskrsnuću, kad uskrsnu? Jer sedmorica su je imala za ženu.”

²⁴ Reče im Isus: “Niste li u zabludi zbog toga što ne razumijete Pisama ni sile Božje?”

²⁵ Ta kad od mrtvih ustaju, niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebesima.

²⁶ A što se tiče mrtvih, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o grmu, kako Mojsiju reče Bog: Ja sam Bog Abrahamov i Bog Izakov i Bog Jakovljevi?”

²⁷ Nije on Bog mrtvih, nego živih. Uvelike se varate.”

²⁸ Tada pristupi jedan od pismoznanaca koji je slušao njihovu raspravu. Vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: “Koja je zapovijed prva od sviju?”

²⁹ Isus odgovori: “Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini.

³⁰ Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!”

³¹ “Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih.”

³² Nato će mu pismoznac: “Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega.

³³ Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga -

više je nego sve paljenice i žrtve.”

³⁴ Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu: “Nisi daleko od kraljevstva Božjega!” I nitko se više nije usuđivao pitati ga.

³⁵ A naučavajući u Hramu, uze Isus govoriti: “Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov?

³⁶ A sam David reče u Duhu Svetome: Reče Gospod Gospodinu mojemu: ‘Sjedni mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!’

³⁷ Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu je onda sin?” Silan ga je svijet s užitkom slušao.

³⁸ A on im u pouci svojoj govoraše: “Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima,

³⁹ prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama;

⁴⁰ proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštija osuda!”

⁴¹ Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo.

⁴² Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant.

⁴³ Tada dozove svoje učenike i reče im: “Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu.

⁴⁴ Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.”

13

¹ Kad je izlazio iz Hrama, rekne mu jedan od

njegovih učenika: "Učitelju, gledaj! Kakva li kamenja, kakvih li zdanja!"

² Isus mu odvrati: "Vidiš li ta veličanstvena zdanja? Ne, neće se ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen."

³ Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio sučelice Hramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija:

⁴ "Reci nam kada će to biti i na koji se znak sve to ima svršiti?"

⁵ Tada im Isus počne govoriti: "Pazite da vas tko ne zavede.

⁶ Mnogi će doći u moje ime i govoriti: Ja sam! I mnoge će zvesti.

⁷ Kada pak čujete za ratove i za glasove o ratovima, ne uznemirujte se. Treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak."

⁸ "Narod će ustati protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa po raznim mjestima, bit će gladi. To je početak trudova."

⁹ "Vi pak pazite sami na sebe. Predavat će vas vijećima i tući vas u sinagogama, pred upraviteljima i kraljevima stajat ćete zbog mene, njima za svjedočanstvo.

¹⁰ A treba da se najprije svim narodima propovijeda evanđelje."

¹¹ "Kad vas budu vodili na izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, nego govorite što vam bude dano u onaj čas. Ta niste vi koji govorite, nego Duh Sveti.

¹² Predavat će na smrt brat brata i otac sina. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih.

¹³ Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko

ustraje do svršetka, bit će spašen.”

14 “I kad vidite da grozota pustoši stoluje gdje joj nije mjesto - tko čita, neka razumije - koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore!

15 Tko bude na krovu, neka ne silazi i ne ulazi u kuću da iz nje što uzme.

16 I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme ogrtač!”

17 “Jao trudnicama i dojiljama u one dane!

18 A molite da to ne bude zimi

19 jer će onih dana biti tjeskoba kakve ne bi od početka stvorenja, koje stvori Bog, sve do sada, a neće je ni biti.

20 I kad Gospodin ne bi skratio dane one, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih, koje on sebi izabra, skratio je on te dane.”

21 Ako vam tada tko rekne: 'Evo Krista ovdje! Eno ondje!' - ne vjerujte.

22 Ustat će doista lažni kristi i lažni proroci i tvorit će znamenja i čudesa da, bude li moguće, zavedu izabrane.

23 Vi dakle budite na oprezu! Evo, prorekao sam vam sve!”

24 Nego, u one dane, nakon one nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljati

25 a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati.

26 Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.

27 I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba.”

28 A od smokve se naučite prisposobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je

blizu.

²⁹ Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima!

³⁰ Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude.

³¹ Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti.”

³² “A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.”

³³ “Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas.

³⁴ Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije.

³⁵ Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti - da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro -

³⁶ da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe.”

³⁷ “Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!”

14

¹ Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju.

² Jer se govorilo: “Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda.”

³ I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi.

⁴ A neki negodovahu te će jedan drugomu: “Čemu to rasipanje pomasti?”

⁵ Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima." I otresahu se na nju.

⁶ A Isus reče: "Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni.

⁷ Ta siromaha svagda imate uza se i kad god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate svagda.

⁸ Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop.

⁹ Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen."

¹⁰ A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga preda.

¹¹ Kad su oni to čuli, obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda.

¹² Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: "Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?"

¹³ On pošalje dvojicu učenika i rekne im: "Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim

¹⁴ pa gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?'

¹⁵ I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite."

¹⁶ Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu.

¹⁷ A uvečer dođe on s dvanaesticom.

¹⁸ I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas

izdati - koji sa mnom blaguje.”

19 Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim: “Da nisam ja?”

20 A on im reče: “Jedan od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu.

21 Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!”

22 I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: “Uzmite, ovo je tijelo moje.”

23 I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili.

24 A on im reče: “Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva.

25 Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.”

26 Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.

27 I reče im Isus: “Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći.

28 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.”

29 Nato će mu Petar: “Ako se i svi sablazne, ja neću!”

30 A Isus mu reče: “Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.”

31 Ali on je upornije uvjeravao: “Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti.” A tako su svi govorili.

³² I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: "Sjednite ovdje dok se ne pomolim."

³³ I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba

³⁴ pa im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!"

³⁵ Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas.

³⁶ Govoraše: "Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!"

³⁷ I dođe, nađe ih pozaspale pa reče Petru: "Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti?"

³⁸ Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo."

³⁹ Opet ode i pomoli se istim riječima.

⁴⁰ Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali što da mu odgovore.

⁴¹ Dođe i treći put i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke!

⁴² Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!"

⁴³ Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina.

⁴⁴ A izdajica im njegov dade znak: "Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i oprezno odvedite!"

⁴⁵ I kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče:

“Učitelju!” I poljubi ga.

⁴⁶ Oni podignu na nj ruke i uhvate ga.

⁴⁷ A jedan od nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

⁴⁸ Isus im prozbori: “Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite.

⁴⁹ Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!”

⁵⁰ I svi ga ostave i pobjegnu.

⁵¹ A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše uhvatiti,

⁵² no on ostavi plahtu i gol pobježe.

⁵³ Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci.

⁵⁴ Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru.

⁵⁵ A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu.

⁵⁶ Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu.

⁵⁷ Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega:

⁵⁸ “Mi smo ga čuli govoriti: 'Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!’”

⁵⁹ Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno.

⁶⁰ Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?”

⁶¹ A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovo upita: “Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?”

⁶² A Isus mu reče: “Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim.”

⁶³ Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: “Što nam još trebaju svjedoci?”

⁶⁴ Čuli ste hulu. Što vam se čini?” Oni svi presudiše da zaslužuje smrt.

⁶⁵ I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga govoreći: “Proreci!” I sluge ga stadoše pljuscati.

⁶⁶ I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika;

⁶⁷ ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: “I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom.”

⁶⁸ On zanijeka: “Niti znam niti razumijem što govoriš.” I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi.

⁶⁹ Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima: “Ovaj je od njih!”

⁷⁰ On opet nijekашe. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: “Doista, i ti si od njih! Ta Galilejac si!”

⁷¹ On se tada stane kleti i preklinjati: “Ne znam čovjeka o kom govorite!”

⁷² I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: “Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I briznu u plač.

15

¹ Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu.

² I upita ga Pilat: "Ti li si kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš."

³ I glavari ga svećenički teško optuživahu.

⁴ Pilat ga opet upita: "Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju."

⁵ A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio.

⁶ O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali.

⁷ A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počinise umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba.

⁸ I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti.

⁹ A on im odgovori: "Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?"

¹⁰ Znao je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti.

¹¹ Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu.

¹² Pilat ih opet upita: "Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?"

¹³ A oni opet povikaše: "Raspni ga!"

¹⁴ Reče im Pilat: "Ta što je zla učinio?" Povikaše još jače: "Raspni ga!"

¹⁵ Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne.

¹⁶ Vojnici ga odvedu u unutaranjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četu

17 i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu

18 te ga stanu pozdravljati: "Zdravo, kralju židovski!"

19 I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena.

20 A pošto ga izrugашe, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu.

21 I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ.

22 I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto.

23 I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze.

24 Kad ga razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku - što će tko uzeti.

25 A bijaše treća ura kad ga razapeše.

26 Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: "Kralj židovski."

27 A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva.

28 #

29 Prolaznici su ga pogrdivali mašući glavama: "Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagrađiš ga za tri dana,

30 spasi sam sebe, siđi s križa!"

31 Slično i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se govorahu jedni drugima: "Druge je spasio, sebe ne može spasiti!

32 Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!" Vrijedahu ga i oni

koji bijahu s njim raspeti.

³³ A o šestoj uri tama nastaje po svojoj zemlji - sve do ure devete.

³⁴ O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eloi, Eloi lama sabahtani?" To znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?"

³⁵ Neki od nazočnih čuvši to govorahu: "Gle, Iliju zove."

³⁶ A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći: "Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine."

³⁷ A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu.

³⁸ I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje.

³⁹ A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: "Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!"

⁴⁰ Izdaleka promatrah u neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma -

⁴¹ te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem.

⁴² A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote,

⁴³ dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaista tijelo Isusovo.

⁴⁴ Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro.

⁴⁵ Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo.

⁴⁶ Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u

platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata.

⁴⁷ A Marija Magdalena i Marija Josipova pro-matrah u kamo ga polažu.

16

¹ Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Saloma kupiše miomirisa da odu pomazati Isusa.

² I prvoga dana u tjednu, veoma rano, o izlasku sunčevu, dođu na grob.

³ I razgovarahu među sobom: "Tko će nam otkotrljati kamen s vrata grobnih?"

⁴ Pogledaju, a ono kamen otkotrljan. Bijaše doista veoma velik.

⁵ I ušavši u grob, ugledaju mladića zaogrnutu bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I preplaše se.

⁶ A on će im: "Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položiše.

⁷ Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kamo vam reče!"

⁸ One iziđu i stanu bježati od groba: spopade ih strah i trepet. I nikomu ništa ne rekoše jer se bojahu.

⁹ Uskrsnuvši dakle rano prvog dana u tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje bijaše istjerao sedam zloduha.

¹⁰ Ona ode i dojavila njegovima, tužnima i zaplakanima.

¹¹ Kad su oni čuli da je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovali su.

¹² Nakon toga ukazao se u drugome obličju dvojici od njih na putu dok su išli u selo.

¹³ I oni odu i dojave drugima. Ni njima ne povjerovaše.

¹⁴ Napokon se ukaza jedanaestorici dok bijahu za stolom. Prekori njihovu nevjeru i okorjelost srca što ne povjerovaše onima koji ga vidješe uskrsla od mrtvih.

¹⁵ I reče im: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.

¹⁶ Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.

¹⁷ A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti,

¹⁸ zmiје uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro."

¹⁹ I Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu.

²⁰ Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7